

Ақийда дарслари (222-дарс) Дажжолнинг чиқиши (иккинчи мақола)

АҚИЙДА
222-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТҮЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ҲАҚИ ҚИРАТ ТАҲСИЛ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.

19:00 / 03.04.2023 2294

نَع ۙ هُنَّ عُلُوهٌ لِّلْاِيضِ سَنَانَع
مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ اِيْلَصِّ بِنَلِ
هُوَ طَيِّسٌ اِلَّا دَلَبُ نَمَسِيْلٍ لِّاِق
سِيْلٍ وَهَنِي دَمْلٍ اَوْ هَكَم اِلَّا لِحْدَلِ
هِيَ لَعْلَلِ اِهْبَاقُنَّ نَمُبُقَن
اَهُسُّرَحَاتِ نِيْفِ اَصُّهْ كِيْ اَلْمَلِ
فُجْرَتَف ۙ هَخْبُّ سَلِابُ لَزْنِيْفِ
جُرْحِي تَفَجَّرَتْ اَلْتُهُ نِي دَمْلِ

قِفَانُ مَوْرِفَاكُ لُكْ أَهْنَمَ هَيْلًا

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«**Макка ва Мадинадан бошқа ҳар бир юртни албатта, Дажжол оёқ ости қилади. Иккисининг ҳар бир йўлини фаришталар саф бўлган ҳолларида қўриқлайдилар. Шунда у тузли ерга тушади. Кейин Мадина уч марта титрайди ва ундан барча кофир ва мунофиқ у (Дажжол) томон чиқади», дедилар».**

Дажжол Мадинаи Мунавварани қўриқлаб турган фаришталарни кўриб, тузли ерда тўхтади. Унинг келганини эшитиб, Мадинадаги барча кофир ва мунофиқлар чиқиб, олдига боришади.

يَضْرَبُ نَاعِمَ سَبَسِ نَبَسِ سَاوْنَلَا نَع
هَلَلَا لُوسَرَرَكْذَ لِقُ هُنَعُ هَلَلَا
لَجْجَدَلَا مَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَص
عَفَرَوِ هَيْفَضُ فَخَفِ عَادَغَاتِ أذ
لُخْنَلَا عَفِيَّاطِ يِفُ هَانَنْظِ يَّتَح
، أَنْ يِفَكِلَذَفَرَعِ هَيْلَا أَنْ حُرَامَلَف
أَي: أَنْ لُق؟ مَكُنْ أَشْ أَم: لِقَف
، عَادَغَلَجْجَدَلَا تَرَكْذَ هَلَلَا لُوسَر
يَّتَح، تَعَفَرَوِ هَيْفَتَضُ فَخَفِ

لُخَّ ن ل ا ة ف ي ا ط ي ف ه ا ن ن ظ
ي ن ف و خ ا ل ا ج د ل ا ر ي غ : ل ا ق ف
م ك ي ف ا ن ا و ج ر خ ي ن ا ؛ م ك ي ل ع
ج ر خ ي ن ا و ؛ م ك ن و د ه ج ي ج ح ا ن ا ف
ج ي ج ح و ر م ا ف م ك ي ف ت س ل و
ي ل ع ي ت ف ي ل خ ه ل ل ا و ؛ ه س ف ن
ه ن ي ع ط ط ق ب ا ش ه ن ا ؛ م ل س م ل ك
د ب ع ب ه ه ب ش ا ي ن ا ك ؛ ة ي ف ا ط
ه ك ر د ا ن م ف ؛ ن ط ق ن ب ي ز ع ل ا
ح ت ا و ف ه ي ل ع ا ر ق ي ل ف م ك ن م
ن ي ب ة ل خ ج ر ا خ ه ن ا ؛ ف ه ك ل ا ة ر و س
ا ن ي م ي ت ا ع ف ؛ ق ا ر ع ل ا و م ا ش ل ا
ه ل ل ا د ا ب ع ا ي ، ا ل ا م ش ت ا ع و
؛ ه ل ل ا ل و س ر ا ي : ا ن ل ق . ا و ت ب ت ا ف
: ل ا ق ؟ ض ر ا ل ا ي ف ه ت ب ل ا م و

مُؤَيَّوٍ، ۛنَسَكٌ مُؤَيَّوٍ، ۛمُؤَيَّوٍ نُوَعَبُ رَأ
مِ أَيَّ أَرِيَّاسَ وِ، ۛعُجُجَكٌ مُؤَيَّوٍ، ۛرَهَشَك
، ۛلِلْأَلُوسَرِ أَيَّ: ۛنَلُوقٌ: ۛمُكِمِ أَيَّ أَك
ۛنَسَكٌ يَدُّلُ ۛمُؤَيَّوٍ لِكِلِ دَف
: ۛلِاقٌ؟ ۛمُؤَيَّوٍ ۛأَلَصِ هِي فِ ۛنِي فِ كَتَأ
أَيَّ: ۛنَلُوقٌ. ۛرَدَقٌ هَلْ أُوْرَدَقَا، ۛأَل
ي فِ ۛعُأَرَسِ ۛأَمَوٍ، ۛلِلْأَلُوسَرِ
ثِي عِلَّكَ: ۛلِاقٌ؟ ۛضُرَّأَلَا
يَلَعِ ي تَأَيَّ فِ، ۛحِي رِلَا ۛتَرَبَدَتِ سَا
ۛبَ نُونِ مُؤَيَّوٍ فِ ۛمُؤَيَّوٍ دِي فِ مَوْقِلَا
رُمِ أَيَّ فِ، ۛهَلْ نُوْبِي جَتِ سَيَّوٍ
ضُرَّأَلَاوٍ، ۛرَطْمُتَ فِ ۛأَمِّسِلَا
مُؤَيَّوٍ لَعِ حُورَتَ فِ، ۛتِبُنُتَ فِ
، ۛرُذُتَ نَاكَ ۛأَمَ لَوُطَا ۛمُؤَيَّوٍ حِرَّاسِ
مُتَ، ۛرِصَاوِخٌ ۛهَدَمَاوٍ، ۛأَعُورُضٌ ۛعَبُ سَاوٍ

نَوْدُرِيَفْ مُهْوَعْدِيَفْ مَوْقِلَا يِتْأَي
مُهَنْعُ فِرْصُنَيَفْ ، هَلْوَقِ هَيْلَع
سِيَلْ نِيْلِحْمُ مَنُوحْبُصِيَفْ
رُمَيَوُ ، مِهْلَاوْمَأْ نَمُءِيَشْ مِهْيَدِيَابْ
يَجْرُخَأْ : اَهْلُ لُوقِيَفْ ةَبِرْخُلابْ
اهْزُونُكْ هُغَبْتَتَفْ كَزُونُكْ
الْجَرُوعْدِيَّ مَثْلُحْنَلَا بِيَسَاغِيَكْ
هَبِرْضِيَفْ ، اَبَابَشْ ائِلْتُمُ
نِيَتْلَزَجْ هُغَطُوقِيَفْ فِيْسِلَابْ
لِبُقِيَفْ هُوَعْدِيَّ مَثْ ، ضَرَعْلَا ةِيْمَرْ
اَمْنِيَبَفْ ، كَخْضِيْ هُهَجْوُ لِّلَهَتَيَوُ
حِيْسَمْلَا هَلْلا تَغَبْ ذِيْلَدَكْ وَه
ةَرَانْمْلَا ذَنْعُ لَزْنِيَفْ اَمِيْرَمَنْبَا
نِيَبَقِشْمَدِّي قِرْشْ ، اَضِيْبِلَا
يَلَعْ هِيْفَكْ اَعْضَاوُ ، نِيَتَدُوْرَهْم

هُسْ أَرَأَطْ أَطْ إِذَا ، نِي كَلَمَ هَ حَنْجَا
نَ أَمْجُ هُنْمَ رَدَّحَتْ هَ غَفَرِ إِذَاوِ ، رَطَقِ
دِجِي رِفْ أَلْ لُحِّي أَلْفِ ، وُلُؤْ لَلْ أَلْ
هُسْ فَنَوِ ، تَامِ أَلِ هِسْ فَنَ حِيرِ
هُفْ رَطِ يَهْتُنِي تُثِيحِ يَهْتُنِي
دَلْ بِأَبِ هَكَرْدِي يَّتَحِ هُبْلُ طِيْفِ
نَبَا يَسِيَعِ يَتَأِي مُثْ ، هُلْتُ قِيْفِ
هُنْمُ هَلْ لَأْمُ هَمَّ صَعْدَقُ مَوْقِ مَيْرَمِ
مُهُتْ دَحِي وَ مِهْ وَجُوْ نَعُ حَسْمِيْفِ
أَمْنِي بَفِ ، هَنْجَلَا يِفْ مِهْتِ أَجْرِدِ
يَسِيَعِ يَلْ لَأْ هَلْ لَأْ يَحْ وَأُ ذِي كَلْ دَكْ وَهْ
نَادِي أَلِ ، يِلْ أَدَابِعُ تُجْرَحْ أَدَقِ يِنَا
يَلْ يِدَابِعُ زَرَّحْفِ ، مِهْلَاتِ قِبِ دَحْ أَلِ
جُؤْ أَيُّ هَلْ لَأْ تُغْبِي وَ ، رُوْطَلَا
، نُولْسُنِي بَدَحْ لُكْ نَمْمُ هَوْجُؤْ أَمَّوْ

ةَرِيْحُب ىَلَعْ مُهْلَىْ اَوَا رُمَيَف
، اهي ف ام ن وُب رَشَيَف ، ةِي رِبَط
نَاكْ دَقَل ؛ ن وُل وُقَيَف مُهْرَا رُمَيَو
هَل ل اِي بَن رَصْحَيَو . ةَام ةَرَم هِدَوِب
سُ اَر ن وُكَي يَّتْح هُ بَا ح صَا و ىَس ي ع
رَا ن ي دِ ةَ اَم ن م اَرِي خ م هِدَا حَا ل رُوْث ل ا
ي بَن بَعْرَيَف ، م وِي ل ا مُ كِ دَا حَا ل
ل سُرَيَف ، هُ بَا ح صَا و ىَس ي ع هَل ل ا
، م هَبَا ق ر ي ف فَا ع ن ل ا م هِي لَع هَل ل ا
سُ ف ن ت و م ك ىَس ر ف ن وُ ح ب صِي ف
هَل ل ا ي بَن طِب هَي م ت ، ةِ دَا حَا و
اَل فِ ض رَا ل ا ى ل ا هُ بَا ح صَا و ىَس ي ع
ا ل ا رُب شَا ع ض و م ض رَا ل ا ي ف ن وُدِ ج ي
بَعْرَيَف ، م هُن ت ن و م هَم هَز هَا ل م
ى ل ا هُ بَا ح صَا و ىَس ي ع هَل ل ا ي بَن

قَانَعَاكَ أَرْيَطُ هَلْ لَأَسْرِي فِ، هَلْ لَأ
مُهُخَّرَطَاتَفْ مُهَلْمَحَاتَفْ، تَخُبْ لَأ
هُهَلْ لَأَسْرِي مُتْ، هَلْ لَأْءَاشُ تُشِيح
أَلْوِرَدَمُ تُشِي بْهُنْمُ نُكَي أَلْأَرْطَم
يَّتَحْ ضُرْأَلْ أَسْغَي فِرَبْ وَ
لَأَقِي مُتْ، ةَفَلْزَلْ أَكْ أَهْكَرْتِي
يُدُرْوَ، كَتَرَمَتْ يِتِبْنَا؛ ضُرْأَلْ
لُكْأَتِ ذِي مُوَي فِ، كَتَكَرَبْ
ةَنَامُرْ لَأ نَمُ ةَبْأَصْغَلْ
كْرَابُيْ وَ، أَهْفُحْ قَبْ نَوْلْ ظُتْ سَيِ وَ
نَمَ ةَخُ قَلْ لَأ نَأ يَّتَحْ لُسْرْ لَأ ي فِ
نَمَ مَأْيْ فُلْ ي فُكَّتْ لَلْبِإَلْ
رَقَبْ لَأ نَمَ ةَخُ قَلْ لَأ وَ، سَأْنَلْ
ي سَأْنَلْ نَمَ ةَلْيْ بَقْلْ ي فُكَّتْ لَلْ
ي فُكَّتْ لَمَنْعَلْ لَأ نَمَ ةَخُ قَلْ لَأ وَ

مُهْ اَمَنْيَبَفِ ، سَانِلَا نَمَزِخْفُلَا
ةَبِّيَطَ اَحِيرُهُ لَلَا تَعَبُ ذِي كِلْدَك
، مِهْ طَابَا تَحَتْ مَهْ دُخَاتَفِ
لُكْ وَنَمْوُمْلُكْ حَوْرُضُبُقَاتَفِ
سَانِلَا رَارِشِ يَقُبَيَوِ ، مِلْسُمِ
، رُمُخْلَا جُرَاهَاتِ اَهِي فَنُوجِرَاهَاتِي
هُ اَوْرُ . «ةَعَّاسْلَا مَوْقَاتِ مَهْيَلَعَفِ
دُوَادُ وُبَاوِي ذِمَّرْتَلَاوُ مِلْسُمِ

Наввос ибн Самъон розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Бир куни эрталаб Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам Дажжолни зикр қилдилар. Ул зот уни (овозларини) паслатдилар ва кўтардилар. Ҳаттоки, биз уни хурмолар орасидамикан, деб гумон қилдик. Биз кечки пайт у зотнинг олдиларига борганимизда, ўша ҳолни бизда кўрдилар ва:

«Сизларга нима бўлди?» дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули! Эрталаб Дажжолни зикр қилдингиз. Уни (овозларини) паслатдингиз ва кўтардингиз. Ҳаттоки биз уни хурмолар орасидамикан, деб гумон қилдик», дедик.

«Менинг сизга хавфим Дажжолдан бошқада. Агар у чиқса-ю, мен ичингизда бўлсам, сизларнинг ўрнингизга ўзим унга қарши тураман. Агар у чиқса-ю, мен ичингизда бўлмасам, ҳар киши ўзини ўзи ҳимоя қилади. Аллоҳ ҳар бир мусулмон учун менинг ўрнимда бўлади.

Албатта, у ёш, жуда ҳам жингалаксоч, кўзи бўртиб чиққан. Мен уни худди Абдул Уззо ибн Қатанга ўхшатаман. Сизлардан ким унга эришса, унга қарши Каҳф сурасининг бошланишини ўқисин.

Албатта, у Шом билан Ироқ орасидан хуруж қиладир. Ўнгда ҳам фасод қилади, чапда ҳам фасод қилади. Эй Аллоҳнинг бандалари! Собит бўлинглар!» дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули! Унинг ерда қолиши қандай?» дедик.

«Қирқ кун. Бир кун бир йилчалик. Бир кун бир ойчалик. Бир кун бир ҳафтачалик. Қолган кунлари сизларнинг кунларингизга ўхшаш», дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули! Ўша бир йилга ўхшаш кунда бизга бир куннинг намози кифоя қиладими?» дедик.

«Йўқ. Унинг ўлчовини чамаланглар», дедилар.

«Эй Аллоҳнинг Расули! Унинг ер юзидаги тезлиги қандай?» дедик.

«Худди ортидан шамол келаётган ёмғирга ўхшайди. У бир қавмнинг олдига келиб, даъват қилади. Улар унга иймон келтирадилар ва ижобат қиладилар. У осмонга амр қилса, ёмғир ёғади. Ерга амр қилса, набототларни ўстиради. Ўтлаб юрган ҳайвонлари кечқурун уларнинг олдига ўркачи энг узун, елинлари энг тўлган ва қоринлари энг шишган ҳолда келади. Сўнгра у бошқа қавмга келиб, уларни даъват қилади. Улар унга ўзининг гапини қайтарадилар. У улардан қайтиб кетади. Улар қаҳатга учраб, қўлларида молларидан ҳеч нарса қолмайди. У бир хароба ёнидан ўтаётиб, унга:

«Хазиналарингни чиқар!» дейди. Унинг хазиналари, асаларилар подшоҳига эргашгандек, унга эргашади. Кейин бир навқирон кишини чақириб, қилич билан уриб, иккига бўлиб ташлайди. Ҳар бўлак ораси икки ўқ етадиганча бўлади. Сўнг уни чақирса, юзларида кулги барқ урган ҳолда юриб келади. У шу ҳолда турганида, Аллоҳ Ийсо алайҳиссаломни юборади. У киши Димашқнинг шарқий тарафидаги оқ минорадан, бўялган икки хил кийимда, икки қўлини икки фариштанинг қанотига қўйган ҳолда нозил бўлади. Бошини эгса, қатралар тушади. Қачон уни кўтарса, ундан луълуъ каби доналар тўкилади. У кишининг нафасини сезган кофир бўлсаки, албатта ўлади. Унинг нафаси кўзи етган ерга бориб етади. Бас, у зот уни излаб, Боби Лудда топиб, ўлдиради. Кейин

Ийсо ибн Марямнинг ҳузурига Аллоҳ ундан сақлаган қавм келади. Бас, у зот уларнинг юзларини силайди ва уларга жаннатдаги даражалари ҳақида гапирадилар. Шундай бўлиб турганда Аллоҳ Ийсо алайҳиссаломга ваҳий қилиб: «Албатта, Мен уларга қарши уруш қилишга бирортанинг икки қўли етмайдиган бандаларимни чиқардим. Бас, бандаларимни Турга қўрғон қилиб, ўша ерга қўй», дейди. Кейин Аллоҳ Яъжуж ва Маъжужни юборади. Улар ҳар томондан оқиб кела бошлайдилар. Уларнинг аввалгилари Тобария қўли олдидан ўтаётиб, ундаги ҳамма нарсани ичиб юборадилар. Охиргилари ўтаётиб: «Бунда бир вақтлар сув бор эди», дейдилар. Аллоҳнинг набийси Ийсо ва унинг асҳоблари қамал қилинадилар. Ҳаттоки улардан бирига ҳўкизнинг боши бугунги кунда сизларнинг бирингизга юз динор яхши бўлгандан ҳам яхши бўлиб қолади. Бас, Аллоҳнинг Набийси Ийсо ва унинг асҳоблари (ўлимга) рағбат қилиб қоладилар. Шунда Аллоҳ уларга бўйинлари томондан «нағф» - қуртини юборади. Улар бир жон ўлгандек, ўликка айланадилар. Сўнгра Аллоҳнинг Набийси Ийсо ва унинг асҳоблари ерга тушадилар. Улар ер юзида аларнинг ёғи ва сассиғи етмаган бирор қарич ҳам жой топа олмайдилар. Шунда Аллоҳнинг Набийси Ийсо ва унинг асҳоблари Аллоҳга рағбат қилиб қоладилар. Бас, Аллоҳ туянинг бўйнига ўхшаган қушларни юборади. Улар аларни кўтариб олиб бориб, Аллоҳ истаган томонга ташлайдилар. Сўнгра Аллоҳ бир ёмғир юборади. Ундан бирор лойдан ёки жундан бўлган уй панада қолмайди. У ерни ювиб, худди ойнага ўхшатиб қўяди. Кейин ерга: «Самарангни ўстир, баракангни қайтар», дейилади. Ўша кунда одамлар бир анорнинг ўзини еб, пўстлоғини соябон қиладилар. Подаларга барака киритилади. Ҳаттоки бир туянинг сути бир катта жамоа одамларга кифоя қилади. Бир сигирнинг сути бир қабила одамларга етади. Бир қўйнинг сути бир уруғ одамларга етади. Улар шундай ҳолда турганларида, Аллоҳ бир ёқимли шамолни юборади. У уларнинг қўлтиқларидан олиб, ҳар мўмин ва муслимнинг руҳини қабз қилади. Кейин одамларнинг ёмонлари қолади. Улар эшакларга ўхшаш жинсий яқинлик қиладилар. Ана ўшаларнинг бошида қиёмат қоим бўлади», дедилар».

Муслим, Термизий ва Абу Довуд ривоят қилганлар.

Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам Дажжолнинг таги паст, ҳеч нарсага арзимаслигини ҳам айтдилар ва шу билан бирга, унинг фитнаси энг катта фитналигини ҳам таъкидладилар.

«Сизлардан ким унга эришса, унга қарши Каҳф сурасининг бошланишини ўқисин».

Бу ҳақда бошқа ривоятлар ҳам кўп.

Абу Дардо розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Ким Каҳф сурасининг аввалидан ўн оятини ёдласа, Дажжолдан сақланади», дедилар».

Муслим, Абу Довуд ва Термизий ривоят қилганлар. Термизийнинг лафзида:

«Ким Каҳф сурасининг аввалидан уч оятини ўқиса, Дажжол фитнасидан сақланади», дейилган. Бошқа бир ривоятда:

«Ким Каҳф сурасининг охиридан ўн оятини ёдласа, Дажжолдан сақланади», дейилган.

«Эй Аллоҳнинг Расули! Ўша бир йилга ўхшаш кунда бизга бир куннинг намози кифоя қиладими?» дедик».

«Йўқ. Унинг ўлчовини чамаланглар», дедилар».

Яъни кун одатдагидан узоқ бўлиб кетгани учун ҳар йигирма тўрт соатлик вақтни чамалаб, ўшанда лозим бўлган беш вақт намоз ўқилади.

«Бошини эгса, қатралар тушади. Уни кўтарса, ундан луълуъ каби доналар тўкилади».

Яъни Ийсо алайҳиссалом покиза ҳолда тушадилар. У кишидан ғусл ва таҳоратнинг сувлари тўкилиб туради.

«Бас, у зот уни излаб, Боби Лудда топиб, ўлдиради».

Яъни Ийсо алайҳиссалом Дажжолни излаб топиб, Байтул Мақдисдаги Лудд деган жойнинг эшиги олдида қатл қиладилар.

«Шундай бўлиб турганда, Аллоҳ Ийсо алайҳиссаломга ваҳий қилиб: «Албатта, Мен уларга қарши уруш қилишга бирортанинг икки қўли етмайдиган бандаларимни чиқардим. Бас, бандаларимни Турга кўрғон қилиб, ўша ерга қўй», дейди».

Ўша ҳеч ким уларга қарши тура олмайдиган бандалар Яъжуж ва Маъжужлардир.

(Тамом)

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 22 июлдаги 03-07/5979-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.